Ročník 1949. 213

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 23. Vydána dne 19. března 1949. Cena Kčs 1.—.

OBSAH:

(72.—74.) **72.** Nařízení o újezdních tajemnících. — **73.** Nařízení o sociálním pojištění příslušníků vojenských oddílů přidělených k báňským nebo jiným pracím. — **74.** Nařízení, kterým se provádějí některá ustanovení zákona ze dne 22. prosince 1948, č. 322 Sb., o advokacii (advokátního řádu).

72.

Vládní nařízení ze dne 8. března 1949 o újezdních tajemnících.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 43 zákona ze dne 21. prosince 1948, č. 280 Sb., o krajském zřízení:

§ 1.

Místním národním výborům několika obcí může být přidělen újezdní tajemník; přidělením újezdního tajemníka nemění se nic na působnosti těchto místních národních výborů.

§ 2.

(1) Újezdní tajemníci pečují o co nejúčinnější zapojení místních národních výborů do budovatelského úsilí státu, zajišťují jednotnost místní správy s okresní správou a pomáhají místním národním výborům při plnění úkolů jednotného hospodářského plánu a jiných celostátních úkolů, zvláště v oboru zemědělské výroby a při zajišťování a zlepšování výživy pracujících.

(2) Újezdní tajemníci jsou pomocníky předsedů místních národních výborů, kterým jsou přiděleni; jsou ve stálém styku s příslušným okresním národním výborem, sledují práci místních národních výborů, a snažíce se o účelnou organisaci této práce, přispívají radou a pomocí k řádnému a včasnému zvládnutí jednotlivých politických, hospodářských i administrativních úkolů místních národních výborů.

(3) Újezdní tajemníci dbají při výkonu své služby zákonů, nařízení a jiných předpisů, jakož i pokynů nadřízených orgánů, a pečují ve shodě s předsedy místních národních výborů o jejich provedení.

§ 3.

(1) Újezdní tajemníky přiděluje místním národním výborům a jejich sídla určuje krajský národní výbor podle plánu, který předem vypracoval za účasti příslušných okresních národních výborů a který schválí ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvem financí.

(2) Újezdní tajemníci budou přidělováni postupně podle naléhavosti potřeby.

§ 4.

(1) Újezdní tajemníci jsou státními zaměstnanci. Pokud se pro funkci újezdního tajemníka přijmou zaměstnanci noví, ustanoví se ve smluvním poměru.

(2) Služebním úřadem újezdních tajemníků je místně příslušný okresní národní výbor, osobním úřadem jemu nadřízený krajský národní výbor.

(3) Ministerstvo vnitra stanoví pro smluvní újezdní tajemníky zvláštní podmínky pro přijetí a v dohodě s ministerstvy financí a sociální péče vzor pracovní smlouvy.

§ 5.

Osobní a věcné výdaje spojené s činností újezdních tajemníků hradí stát. Místní národní výbor obce, v níž má újezdní tajemník sídlo, je však povinen opatřit pro něho na náklad obce

vhodnou úřední místnost, náležitě ji vybaviti a starati se o její udržování. Místní národní výbory ostatních obcí, jimž je újezdní tajemník rovněž přidělen, jsou povinny poskytnouti mu na náklad obce věcné prostředky potřebné k výkonu jeho služby v obci.

§ 6.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr vnitra v dohodě s ministry financí a sociální péče.

Zápotocký v. r.
Nosek v. r.

73.

Vládní nařízení ze dne 8. března 1949

o sociálním pojištění příslušníků vojenských oddílů přidělených k báňským nebo jiným pracím.

Vláda republiky československé nařizuje se souhlasem presidenta republiky podle § 42 odst. 1 zákona ze dne 27. října 1948, č. 241 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákona o pětiletém plánu):

§ 1.

Na vojenské osoby z počtu mužstva a poddůstojníků, kteří jsou příslušníky vojenských oddílů přidělených k báňským pracím (dále jen „příslušníci vojenských oddílů"), se vztahují ustanovení zákona ze dne 15. dubna 1948, č. 99 Sb., o národním pojištění, při čemž se na právní poměr mezi nimi a báňským národním podnikem, v němž konají práce (dále jen „podnik"), hledí pro účely uvedeného zákona jako na pracovní poměr, a to s těmito odchylkami:

1. Příslušníci vojenských oddílů jsou účastníky vojenské nemocenské péče podle zákona ze dne 7. října 1948, č. 236 Sb., o vojenské nemocenské péči, a nepodléhají nemocenskému pojištění podle zákona o národním pojištění.

2. Pojištění vzniká dnem, kterého vojenská osoba jako příslušník vojenského oddílu nastoupí práci v podniku, a zaniká dnem, kterého přestane býti příslušníkem takového oddílu.

3. Podnik odvádí vojenské správě za poskytování vojenské nemocenské péče z vyměřovacího základu [§ 3, písm. a)] částku rovnající se pojistnému nemocenského pojištění podle zákona o národním pojištění (6,8%), při čemž si sráží část pojistného připadající na zaměstnance.

4. Podnik odvádí Ústřední národní pojišťovně (příslušné okresní národní pojišťovně) z vyměřovacího základu [§ 3, písm. a)] pojistné důchodového pojištění včetně úrazového příspěvku, při čemž si sráží část pojistného důchodového pojištění připadající na zaměstnance.

§ 2.

(1) Utrpí-li vojenská osoba z povolání jako příslušník vojenského oddílu úraz, který má za následek její neschopnost k vojenské službě nebo její smrt a který je považovati za pracovní úraz podle zákona o národním pojištění, kladou se odpočivné (zaopatřovací) požitky příslušející jí z veřejného pensijního zaopatření na roveň důchodu invalidnímu, po případě důchodu starobnímu (důchodu vdovskému, družky nebo sirotčímu podle zákona o národním pojištění) a Ústřední národní pojišťovna k nim poskytuje zvýšení podle § 86 nebo podle § 87, odst. 3 zákona o národním pojištění.

(2) Podnik platí za osoby uvedené v odstavci 1 Ústřední národní pojišťovně (příslušné okresní národní pojišťovně) jednoprocentní úrazový příspěvek.

§ 3.

Vyměřovacím základem pro výměru dávek, pojistného a úrazového příspěvku podle tohoto nařízení jsou

a) u příslušníků vojenských oddílů, kteří jsou vojenskými osobami z počtu mužstva nebo poddůstojníky, veškeré požitky, které by jim podle příslušné mzdové vyhlášky náležely, kdyby konali báňské práce na podkladě pracovního poměru;

b) u příslušníků vojenských oddílů, kteří jsou vojenskými osobami z povolání, jejich hrubé služební platy, po případě služební náležitosti (§ 39 zákona č. 236/1948 Sb.).

§ 4.

Ustanovení §§ 1 až 3 platí obdobně pro vojenské osoby v nich uvedené, které jsou příslušníky vojenských oddílů, přidělených ke konání jiných než báňských prací na dobu delší jednoho měsíce.

§ 5.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. března 1949; provede je ministr sociální péče v dohodě s ministrem národní obrany.

Gottwald v. r.
Zápotocký v. r.
Erban v. r.

74.

Nařízení ministra spravedlnosti ze dne 21. února 1949,

kterým se provádějí některá ustanovení zákona ze dne 22. prosince 1948, č. 322 Sb., o advokacii (advokátního řádu).

Ministr spravedlnosti nařizuje podle § 39 zákona ze dne 22. prosince 1948, č. 322 Sb., o advokacii (advokátního řádu):

§ 1.

(1) Předepsanou odbornou způsobilostí podle § 2, odst. 2 zákona č. 322/1948 Sb. (dále jen „zákon") je rozumět:

a) s prospěchem dokončené právnické studium;

b) úspěšné složení odborné justiční zkoušky;

c) právní praxi po dobu pěti let vykonanou u advokáta nebo u soudu.

(2) Svolí-li k tomu Ústřední sdružení advokátů v Praze (dále jen „ústřední sdružení"), může být doba pěti let stanovená v odstavci 1, písm. c) zkrácena na tři roky.

(3) Ministr spravedlnosti může prominout náležitosti stanovené v odstavci 1 nebo některou z nich.

§ 2.

Předepsanou odbornou způsobilostí podle § 23, odst. 1 zákona je rozumět s prospěchem dokončené právnické studium. Ministr spravedlnosti může předepsané studium zcela nebo zčásti prominout; tím je prominuta i náležitost stanovená v § 1, odst. 1, písm. a).

§ 3.

Ústřední sdružení a krajská sdružení advokátů (dále jen „krajské sdružení") jsou povinna neprodleně oznámit ministerstvu spravedlnosti svá usnesení a opatření.

§ 4.

Přijetí za člena krajského sdružení (§ 12, odst. 1 zákona), přeložení člena (§ 12, odst. 2 zákona), zřízení náměstka (§ 15, odst. 1 a § 31, odst. 1 zákona), vyloučení člena (§ 14, odst. 1 zákona), převzetí a nepřevzetí dosavadního advokáta (§ 37, odst. 2 zákona), vzdání se členství v krajském sdružení, úmrtí člena a zřízení likvidátora (§ 15, odst. 2, § 37, odst. 2 zákona), oznámí krajské sdružení ministerstvu spravedlnosti, předsedovi nejvyššího soudu, předsedovi krajského soudu a krajskému národnímu výboru svého kraje, jakož i ústřednímu sdružení a vyhlásí je v Úředním listu.

§ 5.

Požádá-li kárný soud, aby byl krajským sdružením zřízen advokátu náměstek (§ 31, odst. 1 zákona), uvědomí o tom advokáta, proti němuž bylo kárné řízení zahájeno; ode dne doručení tohoto uvědomění nesmí advokát osobně vykonávat advokacii. Kárný soud může kdykoliv navrhnout, aby toto opatření bylo zrušeno.

§ 6.

(1) Advokáti, kteří byli ke dni počátku účinnosti zákona členy advokátních komor, mohou podat u krajského sdružení, příslušného podle jejich sídla, ve lhůtě stanovené tímto sdružením žádost o převzetí za člena krajského sdružení.

(2) Likvidátor ustanovený nepřevzatému advokátu se postará do jednoho měsíce, aby si strany zvolily nového advokáta a zatím je před soudy a úřady zastupuje a chrání před právní újmou na základě dosavadní plné moci nepřevzatého advokáta.

§ 7.

Krajské sdružení může zřídit náměstka i členu, proti němuž bylo zahájeno řízení o vyloučení (§ 14 zákona).

§ 8.

(1) Kdo z příkazu krajského sdružení provádí likvidaci advokátní kanceláře, je zejména povinen:

a) vyrozumět strany o zániku oprávnění dosavadního právního zástupce vykonávat advokacii a vydat jim nebo jejich novému právnímu zástupci spisy a listiny k dalšímu opatření;

b) vymáhat pohledávky a plnit závazky;

c) za advokáta zúčtovat a odvést platy krajskému sdružení; při tom však může zadržet částky nutné k zaplacení dluhů, zvláště daní a dávek;

d) vydat za souhlasu krajského sdružení bývalému advokátu nebo jeho právním nástupcům částky uvolněné během likvidace, jakož i přebytky po skončení likvidace;

e) učinit všechna opatření k tomu, aby likvidace kanceláře byla co nejdříve dokončena.

(2) Náklady likvidace jdou na vrub likvidované podstaty advokátní kanceláře.

§ 9.

Při výkonu dozoru, zejména při ukládání pořádkových trestů, může krajské sdružení vyslechnout člena sdružení, o kterého jde. Usnesení, jímž se ukládá pořádkový trest, musí být odůvodněno.

§ 10.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1949.

Zápotocký v. r.

Dr. **Čepička** v. r.

Administrace: Praha III., Tržiště č. 9. — Telefon 459-41 až 43. — Účet pošt. spoř. č. 40.664.
Roční předplatné činí Kčs 300·—.
Novinová sazba povolena poštovním ředitelstvím v Praze č. 109.704/IIIa 1939. — Dohlédací poštovní úřad Praha 26.
Státní tiskárna v Praze.